

připomínající	Další podněty
<p>Mgr. Květa Morávková</p>	<p>Osobně v tuto chvíli zejména registruji problém, že řada projektů NNO zůstává "pod čarou podpory" z důvodu nízké schopnosti (a relativní ztráty bodů v hodnocení) neziskovek kofinancovat projekty z dalších zdrojů nad 10% (30%) rozpočtu projektu - což komplikují opožděné termíny výzev, leckdy i až zpětné podpory již realizovaných akcí, nejistota podpory žádaných položek i to, že do fondů žádají i obce a příspěvkové organizace - které mají vlastní či další rozpočtové zdroje na akce i aktivity a "vylepšují si z fondů kraje" rozpočty akcí právě na úkor dalších, často potřebných vzdělávacích, prezentačních i setkávacích akcí neziskovek, jejichž zdroje grantové a příspěvkové se v posledních letech povážlivě tenčí a komplikují. Na velké projektové výzvy mnohé subjekty nemají zázemí a kapacity, přesto jsou tyto subjekty a jejich práce v obcích a místech svého působení velmi potřebné a užitečné, právě v tom malém a dobrovolném, či poloprofesionálním rozsahu, v jakém fungují dnes.</p>
	<p>7 dní na připomínky zásadního dokumentu pro financování NNO bohužel nepovažujeme za dostatečnou lhůtu a obávám se, že podobných problémů, jako výše popsaný najdeme v materiálu více ...</p> <p>Chápu že jste zejména administrátorkou připomínkováni tohoto dokumentu, a nelze se za to zlobit na Vás (termíny tvoří politici a vedoucí pracovníci kraje), ale po letech komunikace a spolupráce právě na nastavení pravidel financování NNO toto cítíme jako systémovou chybu a komplikaci již tak dosti nedostupného zdroje a cesty financování pro běžné spolky a NNO bez zaměstnanců, ale i pro ty poloprofesionální, kde nejde jen o sociální či zdravotní služby, ale o služby a dlouhodobé činnosti a aktivity informační, vzdělávací, péče o mládež a její rozvoj i připravenost na aktivní život ve společnosti, v péči o krajinu a veřejné hodnoty, v podpoře a servisu pro různé cílové skupiny a členy i klienty či občasně uživatele. Víceleté financování aktivit a projektů se v našem kraji moc nikam neposunulo a dotační fond kraje začíná být dostupný pouze některým typům subjektů - ráda si s Vámi sednu nad výsledky podpor v grantových výzvách v jednotlivých letech 2002 - 2014, např. abychom zkusili pochopit příčiny i možnosti řešení tohoto problému. Rádi na toto téma ve spolupráci s Vámi uspořádáme i širší diskusi, na poslední konferenci v roce 2013 na toto téma bohužel nebyl na širší diskusi k tomuto čas, resp. některé připomínky zde zaznělé k uších p. Hujerové a dalších radních asi zapadly a nebyly nijak využity ...</p>

ing. Zbyněk Vlk

Další podněty nejsou přímo ke Statutu Dotačního fondu, ale reflektují zkušenost s Dotačním fondem z posledních let a navrhují zlepšení jeho funkčnosti, popřípadě rozšíření jeho možností. Nevím, kdy a komu by bylo nejlepší tyto připomínky poslat, proto využívám této příležitosti a věřím, že budete vědět, jak naložit s těmito náměty:

A. Bylo by dobré, aby se znovu obnovil program na podporu hospodářsky slabých oblastí a aby mezi přijatelnými žadateli byly obce i neziskovky a příspěvkovky.

B. Bylo by dobré, aby v POV (Programu obnovy venkova) byly přijatelnými žadateli obce i neziskovky a příspěvkovky a aby se za "venkovskou zástavbu", která je z POV podporována, jmenovitě považovaly i podstávkové domy, které tvoří jeden z nejcharakterističtějších symbolů Libereckého kraje. A také aby se za podporované "kulturní zařízení" považovaly všechny objekty, sloužící kultuře, nejenom klasické "kulturáky".

C. Případně navrhuji pro podstávkové domy založit nový program či podprogram a za nějakých podmínek (třeba nutnost využití pro veřejnost) za přijatelné žadatele považovat obce, neziskovky, příspěvkovky, firmy i jednotlivce.

D. Navrhuji z pravidel Dotačního fondu odstranit nedávno zavedenou podmínku, že mzdové náklady musí být max. 40%. K tomuto návrhu přikládám podrobný rozbor

V Dotačním fondu vyšlo nově v platnost pravidlo, že mzdové náklady mohou činit maximálně 40% žádané dotace. Ze svých zkušeností (19 let v neziskovém sektoru) bych chtěl navrhnout, aby se toto pravidlo neužívalo z následujících důvodů:

- V podstatě všechny náklady jsou vlastně jen mzdy, záleží jen na tom, jestli vzniknou u dané organizace a nebo u jejích subdodavatelů. Když si dodavatelsky necháme udělat tisk, tak v té faktuře, která bude zaúčtována v kategorii "služby" bude skryta mzda grafika, mzda tiskaře, mzda výrobce barev... Když si namísto toho, abychom šli do lesa, po dohodě s hajným tam pokáceli strom a z něho udělali panel naučné stezky, koupíme panely hotové, tak v té faktuře, která se zaúčtuje v kategorii "materiál", bude skryta mzda revírníka, mzda těžaře, mzda řidiče nákladáku, mzda obsluhy benzínky, kde ten nákladák tankoval naftu, mzda obsluhy ropné plošiny, mzda pracovníků pily, mzda truhláře a mzda prodavače v OBI... Všechno na světě je po takovémto rozložení jen mzda (a zisk). Tudíž požadavkem max. 40% na mzdy se pouze posouvá práce od organizace dál a organizace je stavěna spíše do pozice spotřebitele než tvůrce.

- V devadesátých letech byl trend neziskovkám celkem nic nedávat na mzdy, neziskovky byly vnímány jako spolky nadšenců, kteří chvíli něco dělají a pak jdou zase do své práce. Od roku 2000 nastal trend profesionalizace neziskovek, který trval asi do roku 2010. V té době byl nadacemi a fondy kladen důraz na profesní růst pracovníků neziskovek, bylo vnímáno, že mají-li neziskovky svou práci dělat dobře, musejí v nich být odborníci a ti musejí mít možnost profesně růst, dostat za svou práci zapláceno a tudíž zůstat v té neziskovce a neutéct do podnikatelského sektoru. Nyní se na to už zase zapomíná a sehnat pro ty odborníky, kteří v neziskovkách profesně "vyrostli", peníze na mzdy, je čím dál těžší.

- Neziskovky narozdíl třeba od obcí nemají žádný zaručený pravidelný příjem, z něhož by ty "nepopulární mzdy" mohly hradit. Pro většinu neziskovek jsou granty hlavním zdrojem příjmů a tudíž někde je nutné dát i ty mzdy...

- Každý projekt je jiný a u některých není problém s tím, že většina nákladů jde třeba na materiál. Takový byl například náš projekt, kdy jsme potřebovali pro děti nakoupit horolezecké vybavení a poprvé jim nechat "ochutnat", jaké je to vylézt na vrchol umělé stěny a nebo skutečné skály... Nyní už ale většinu vybavení máme a chceme ho pro ty děti častěji používat, aby se jednak vyplatilo a jednak aby ty děti na tom mohly "vyrůst" a skutečně se naučit lézt. Jenže to předpokládá lektory s instruktorským průkazem a tedy mzdy... Předpokládám, že každá organizace má nějaký projekt spíše "materiálový" a nějaký projekt spíše "tvůrčí". Snažit se je srovnat do jedné "lajny", mi připadá škoda.

- Nutnost dát jen 40% na mzdy může vést k nehospodárnosti projektů, kdy organizace "nafoukne" ostatní náklady a pořizuje toho víc, než co vlastně potřebuje, aby se její mzdové náklady vešly do 40%. A nebo to pravidlo obejde jinak, tedy například lektorské služby, jež je schopna poskytnout sama,

nakoupí jinde formou subdodávky a tedy služeb. Jenže tím její zaměstnanci profesně neporostou a navíc podnikatelský subjekt tu subdodávku udělá zpravidla draž než neziskovka, protože tam má i zisk a své administrativní náklady. Takže projekt je o to dražší...

Tak to jsou takové hlavní důvody, proč mi připadá dobré, aby žádné pravidlo ohledně procenta nákladů neplatilo (ani na mzdy, ani třeba na služby...). Navrhuji ponechat individualitu u všech projektů, ponechat svobodu v tom, o co organizace v grantu požádá, jak má projekt koncipován. A posuzovat pouze kvalitu projektu podle stanovených kritérií a přiměřenost nákladů jako takových (podle obvyklých cen, podle zkušeností odborníků...).

**ing. Zbyněk Vlček - rozbor
mzdových nákladů**

Děkuji za přečtení tohoto elaborátu :-). Věřím, že pomůže ke zkvalitnění Dotačního fondu :-)